

de partidismos, para no despertar suspicacias y para sumar voluntades.

2.<sup>a</sup> Obedeciendo a estos deseos, habría de procurarse que las personalidades integrantes del patronato tuviesen una historia científica y profesional por las que constituyan altos y positivos valores dentro de la colectividad médica.

3.<sup>a</sup> Que a esta relevante condición sumen, a ser posible, la de su alejamiento de las luchas sociales, políticas y profesionales.

4.<sup>a</sup> Precisa no olvidar que los miembros elegidos para la formación del patronato, y este propio organismo han de terminar su actuación al organizar las secciones y designar las personas que

deben constituir la mesa del Congreso y las de la expresadas secciones.

Esta presidencia fía ciegamente en la discreción y sabiduría de ese respetable Colegio para dar cima con acierto a la misión que le ha sido confiada y suplica con el mayó encarecimiento que la papeleta de sufragio adjunta le sea remitida llena y autorizada, antes del día 30 de lmes de Eneor próximo, entendiéndose que a las veinticuatro horas del dicho día queda terminada la admisión de papeletas y con las recibidas se procederá al escrutinio.

Con este motivo se reitera su afectísimó amigo y compañero, q., l., e., l., m. — J. Sanchis Berçon.

## Corrents de simpatia

La *Gaceta* del 26 d'Agost publicà el reglament de funcionaris municipals.

Això significa un moment decisiu en la vida de les classes sanitàries i dels Collegis oficials de Metges.

Disolta la Junta de Govern i Patronat de metges titulars i en fer-se càrrec aquells organismes de la representació dels metges rurals, en particular i dels sanitaris en general, és de suma importància i transcendència 'el resultat de la seva gestió, i no hi ha dubte que's donaran compte de què la seva actuació serà més discutida i es trobarà entorpidida per certs sectors de l'administració, per la desaprensió d'alcaldes i municipis poc escrupolosos en els mitjans de molestar als metges.

Al primer cop d'ull es veu que el Reglament no afavoreix als sanitaris titulars, ja que els hi treu la inamovilitat, els contractes ilimitats i les dificultats que abans tenien els ajuntaments per a la destitució. I no parlem de la constant aspiració d'ésser funcionaris de l'Estat, perquè tot queda reduït a ésser uns simples *empleats* d'un concell.

Els Collegis de Metges, per llur serietat en quants assumptes han intervingut, i, per a no citar-ne més, les assemblees de Barcelona i de Madrid, en les que vàrem ésser testimonis presencials, han contribuït a què els Poders públics vegin en ells ordre, serenitat i cultura; havent contribuït això, sense cap mena de dubte, a la dissolució de la Junta de Govern i Patronat, essent això una mida ben encertada, car d'aquesta manera queden els Collegis lliures del dualisme que existia, essent aquesta l'ocasió d'unir-nos, con-

centrar idees i pensaments i establir vertaders corrents de simpatia envers els Collegis, que són els únics que poden i deuen representar a la classe mèdica espanyola.

En tenir els Collegis l'alta missió de tutelar als metges titulars, se'ls augmenta un treball improbe i despeses nombroses, per la imperiosa necessitat de crear una secció amb personal exclusivament dedicat a aquest servei. Això suposa augment en els pressupostos, i no ha d'estranyar a cap col·legiat que amb quatre pessetes l'any no es poden fer miracles i que si el Col·legi ha de complir el seu comès, deu dotar-se'l d'elements que portaran en si l'augment de les despeses i de les quotes en general.

Fou el nostre Col·legi el primer que creà les juntes de districte donant-les-hi autonomia, i els seus presidents, que son vocals de la junta de Govern, estan obligats a treballar i sostenir el prestigi i l'autoritat del Col·legi, car de l'actuació d'aquests centres oficials dependrà el benestar, el millorament i el respecte que els pobles tinguin al metge titular i a l'inspector municipal de Sanitat del districte, no oblidant que els reglaments vigents no reconeixen cap altre representació oficial i legal que els Collegis Mèdics.

Per a aconseguir-ho, demostrem amb fets l'esperit del Cos mèdic, el lema del qual deu ésser UNIO ES FORÇA, i sots la bandera groga arrenclem-nos tots els metges espanyols, car d'aquesta forma, unida la potència al sacerdoci, la redempció de la classe mèdica serà un fet.

F. Sismeça

(Del Butlletí O. de M. de Valladolid)